

לואיז גלוק

רק צורות עקומות יהיו

מאנגלית: נבה קרסניקר

לואיז גלוק היא משוררת אמריקנית שחיה וכותבת בקיימברידג', מסצ'וסטס. נולדה בשנת 1943 בעיר ניו-יורק, בת למהגרים יהודים מהונגריה. פרסמה עד כה שנים-עשר ספרי שירה ובהם "איריס הבר", שזיכה אותה בפרס פוליצ'ר. כיהנה בעבר כיועצת השירה של ספריית הקונגרס.

בוקיחות שעירות

כָּל הַיּוֹם הַתְּאֻמְצָתִי לְהַפְרִיד
צָרָךְ מִתְשׁוּקָה. עֲכָשׁוּ, בַּחֲשֻׁכָה
אֲנִי חֹשֶׁה רַק עֲצָב מְרִיר עֲלֵינוּ,
הַבּוֹנִים, מִיִּשְׂרֵי הָעַצִּים.
כִּי בְּלִי לְזוּז הַתְּבוֹנָתִי
בְּבוֹקִיחוֹת הַלָּלוּ
וְרֵאִיתִי אֵיךְ נוֹצֵר
הָעֵץ הַמְּעֹת, הָאֵיתָן
הוּא הַתְּעֵנָה, וְהֵבִין:
רַק צוּרוֹת עֲקָמוֹת יֵהִיוּ.

כל הקדושים

אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ הַנוֹף הַזֶּה מִתְאַסֵּף.
הַגְּבֻעוֹת מַחֲשִׁיכוֹת. הַשְּׁוֹרִים
יִשְׁנִים בְּרֵתְמָה הַכְּחֵלָה,
הַשְּׂדוֹת נִקְצְרוּ עַד תָּמָם, הָאֲלָמוֹת
אֲגֹדוּ בְּצִרוֹר שְׁוֶה וְנִעְרְמוּ בְּצַד הַשְּׁבִיל
בֵּינּוֹת לְחֻמְשָׁן, בְּזִרְיַחַת הַיָּרֵחַ הַמְּשֻׁן:

זו עקרות האסיף
או שמא מגפה
והאשה נשענת מעבר לחלון
בידים מושטות, כמבקשות לשלם,
והזרעים הפרורים, והובים, רוחשים:
"בואי הנה,
בואי הנה, קטנה שכמותך"
והנשמה מזדחלת מחיק העץ.

סוף החורף

סביב היקום החרישי, קריאות צפור
מקיץ יחידי בין ענפים שחרים.
אתה רצית להולד: אני נותנת לך להולד.
האם אי פעם חסמה התוגה שלי
את נתיב הענג שלך?

כורע הלאה
לתוך אותו רגע חשוף וזורח
משתוקק לתחושה

כאלו היית איזה דבר טרי, רוצה
לבטא את היותך

בך זהה, בך עליז

מעולם לא העלית בדעתך
שנה יעלה לך דבר מה
מעולם לא דמינת את צליל קולי
אלא כחלק ממך

לא תשמע אותו ביקום האחר,
לא צח כמו עכשו,
לא בקריאת צפור או בכי אנושי

לא את הצליל הצלול, אלא רק
הדהוד מהדק
בכל הצלילים שממללים ביי-בי, ביי-בי

הקו הארוך היחיד
הכורך אותנו יחדו

שחרית

רוצה לדעת איך אני מעבירה את זמני?
אני מתהלכת בחצר הקדמית, מדמה עצמי
למעשבת. אתה צריך לדעת,
אני לא אחת שמעשבת, על הברכים, תולשת
סבכים של תלתן מערוגות הפרחים: למעשה
אני מחפשת העונה, איזו הוכחה
שחיי ישתנו, אף על פי שזה
לא נגמר, לבחון
כל סבוך למען העלה
הסימבולי, ובקרוב הקיץ עובר, הצבע בעלים כבר מתחלף,
תמיד העצים החולים
הולכים ראשונים, הגוססים נצבעים
צהב מבריק וכמה צפרים כהות מצלצלות
עצר מוזיקלי. רוצה לראות את הידיים?
ריקות עכשו כמו בתו הראשון.
או שהפונה היתה מלכתחלה
להמשיך ללא סימן?